

Ijsblokjes bij WHISKY 'killing'

Puur en onversneden. Zonder cola, ijsblokjes, sigaret of gsm op tafel. Maar een glas met een anti-Engelse mop is wel 'top of the bill'. In Schimmert werd een Schotse whisky 'nosing and tasting'-avond gehouden. „Anytime is whiskytime, and anytime is now.”

door Ray Simoen

Al wekenlang gonsde het op Facebook en Twitter. In Schimmert was het te doen. Een project-X-achtig 'event'. Illgraff-design en slijter Eric Kaelen van de Gulden Hoeck organiseerden het. Klonk een stuk spannender dan een verjaardagsfeestje van een puber van zestien in een duur Gronings gat. Bovendien werden in Schimmert zes Schotse top malt whisky's en puike hapjes in het vooruitzicht gesteld. Eropaf! In de lampen van de auto verscheen een gezellig, chaletachtig restaurant, dat zo uit een hooggebergte leek weggelopen te zijn. Binnen een lange man in een geruite rok. Onder kniekousen met kwastjes. Boven een wit hemd met zwart gochelaarsstrikje. Midden een grote zilveren beurs die voor het rokje hing. „Failte gu Alba”, zei hij. „High, ook good night.” 'Duizend maal welkom' betekent dit. „Staat op de snelweg als je Schotland binnenkomt vanuit het zuiden, vanuit dat stuk land waarvan de naam me niet te binnen schiet”, zegt de lange kiltdrager. Ronald Anneveldt heet hij, whisky-ambassadeur. „Ik kom uit Groenlo, eigenlijk een Grolsch-man dus, maar via de wijn en de likeuren kwam ik bij de whisky uit. Toen ik voor het eerst in Schotland kwam, het land met de beste whisky's ter wereld, wist ik meteen: ik kom thuis.” De ambassadeur van whiskygigant

Diageo reist veel met zijn kofferbak vol Schots destillaat, lang thuis is hij niet in het land, „waar je nooit met je eigen auto naartoe moet gaan. Als het daar gaat regenen, vallen druppels als golfballen zo groot naar beneden. Beter op een huurauto dan op je eigen karretje.” Een van de vele tips van de kwieke Anneveldt, die een grappige mix van een jolige hopman en een gezellige corpsbal met een slok op speelt. De grappen gaan er goed in bij de bezoekers van de 'whisky nosing and tasting'-party in eet-café Mareveld. Hoofdzakelijk mannen, maar ook enkele dames. „Whisky ken ik van de Irish coffee en in een glas cola gaat ook wel eens een scheutje. Maar dit is mijn eerste avond pure whisky”, zegt Ellis Reinders. Ze wordt geflankeerd door twee vrienden, die wat beter bekend zijn met Laphroig, Bruichladdich of een ander turfgestookt levenswater met namen, die je strot afsnijden. Niet elke man in het warmhouten etablissement is een whisky-diehard. „Mijn vriendin organiseert deze avond en ik wil van dat klok-klokgedoe af waarmee ik mijn eerste whiskybelevens had. Ik wil weten wat ik drink”, zegt Mike, met een verstoppte neus. „Bovendien helpt whisky ook tegen de verkoudheid. Ik voel dat mijn loopneus aan het verdwijnen is.” Anneveldt verheft de stem: „Niet inhaleeren alsof het Vicks ademvrij is, maar houd het glas vijf centimeter onder de neus en dan steeds iets dieper erin steken. Ook weer niet te lang rui-

ken. Dan een teugje, het goddelijk spul over de tong laten rollen en rustig doorslikken. Vergeet daarbij niet te smakken met de tong”, zegt de voorganger in de eredienst van het 'nosing and tasting'. Met dichtgeknepen neus drinken is 'not done'. „Als je verkouden bent, ga je maar bij je schoonmoeder eten. Proef je ook niks.” Zoals je ook geen whisky lang mag bewaren. „Onzin, dat doe je niet. Daar is het veel te lekker voor.” Maar beleggen in whisky wordt weer wel aanbevolen. „Als de markt instort, heb je niks aan waardepapieren als obligaties en aandelen. Heb je een fles whisky, dan heb je die nog om op te drinken. Een oude whisky brengt op eBay altijd nog veel geld op.”

De doodstraf staat op ijsblokjes bij de whisky, klinkt het scherp. „Daarmee maak je dit prachtproduct kapot. Je proeft niks. Ijskoud drink je alleen Heineken, dan weet je tenminste niet wat je in je mond hebt.” Met een glimlach ontvangt de oud-Grolschman het applaus. „Ja, zo'n opmerking gaat er wel in het land van Brand's bier.”

Termen als *angel's share*, *spirit*, *stills* en *distillery* flitsen door de zaal. Highlands, Lowlands en andere streken met onuitsprekelijke namen die allemaal hun eigen whisky hebben, zoals elke clan zijn eigen ruitensmotief op zijn kilt heeft staan. Als de Rob Roy van zijn destilleeris pareert Anneveldt elke vraag. „Vergeet niet: anytime is whiskytime and anytime is now.”

Besmuikt gegniffel als hij weer een tip met een vette knipoog geeft. „Een waanzinnig mooi land is Schotland, met meer dan een monster van Loch Ness. Stap een kroeg binnen en kijk naar de vrouwen die daar zitten te drinken. Geen verzekeringmaatschappij wil zulke monsters dekken.”

Stevig, die moppen. Iets minder gespierd de whisky's, die opmerkelijk fruitig neus en mond veroveren. Af en toe schiet er een vleug vurig Highlandturf door de keel, maar praten is erna nog steeds mogelijk. „Bij wijn krijgen velen al gauw last van snobisme. Bij whisky heb je dat niet. Daar zit iedereen gezellig te praten en te proeven wat ze in hun glas vinden”, meent slijter Eric Kaelen. Ellis Reinders heeft een rood gezicht overgehouden aan haar eerste whisky-avond. „Oef, wat krijg je het warm van zes glaasjes.” Een kwartet proevers heeft al steun gezocht bij vier kloeke abdijbieren. „Heerlijk, die Schotse whisky's, maar wat een dorst krijg je ervan.”

Whisky-ambassadeur Ronald Anneveldt in actie.

Na het 'nosing and tasting' van een whisky volgt vaak een glimlach. foto's Annemiek Mommers

Ellis Reinders (midden) tijdens haar eerste avond met pure whisky.